

SUPLIMENT LA GHIDUL DE STUDII BIBLICE
GRĂDINIȚA ȘI PRIMARA

Vesti
MISIONARE
pentru copii

DIVIZIUNEA TRANS-EUROPEANĂ

Trimestrul 3 / 2010

CUPRINS

DIVIZIUNEA TRANS-EUROPEANĂ

FINLANDA

4	Prieteni cu Isus <i>3 iulie</i>
5	Rugăciunea ascultată <i>10 iulie</i>

DANEMARCA

6	Prieteni din tabăra de vară <i>17 iulie</i>

POLONIA

8	O vară împreună <i>24 iulie</i>
9	Biserica celor mici <i>31 iulie</i>
10	Martyna și misiunea ei <i>7 august</i>

SUDAN

12	Speranța lui Muhaba (partea I) <i>14 august</i>
13	Speranța lui Muhaba (partea II) <i>21 august</i>

PAKISTAN

15	O Biblie pentru Sharoon <i>28 august</i>

ISRAEL

16	O Școală de Sabat cu adevărat mică <i>4 septembrie</i>

EGIPT

18	Aventura egipteană <i>11 septembrie</i>

ORIENTUL MIJLOCIU

19	Mami, am văzut îngeri! <i>18 septembrie</i>

Vești misionare pentru copii

Trimestrul 3 / 2010

Traducere: Loredana Sîrbu, Gianina Floricel

Corectură: Elena Dobrescu

Tehnoredactare: Irina Toncu

ISSN 1841 - 6497

Dragi instructori de la Școala de Sabat,

Veștile misionare de trimestrul acesta vin din Diviziunea Trans-Europeană, care cuprinde țări din Europa, Asia, Africa, precum și câteva insule. Țările din Europa, care fac parte din această Diviziune sunt: Albania, Bosnia-Herțegovina, Insulele Canalului, Croația, Danemarca, Estonia, Insulele Feroe, Finlanda, Grecia, Groenlanda, Ungaria, Islanda, Irlanda, Insula Man, Latvia, Lituania, Olanda, Norvegia, Polonia, Slovenia, Suedia, Republica Macedonia, Marea Britanie și Iugoslavia. Țările din Africa și din Asia fac parte din Uniunea Orientul Mijlociu și sunt următoarele: Bahrain, Cipru, Egipt, Irak, Israel, Iordania, Kuweit, Liban, Pakistan, Oman, Qatar, Arabia Saudită, Sudan, Siria, Emiratele Arabe Unite și Yemen.

În Diviziunea Trans-Europeană trăiesc peste 600 milioane de oameni, dintre care 111.000 sunt adventiști de ziua a șaptea. Aceasta înseamnă un raport de un adventist la 5.555 de oameni.

Darurile strânse în al treisprezecelea Sabat din trimestrul acesta vor ajuta la:

- Înființarea unei biserici multinaționale în Copenhaga, Danemarca;
- Renovarea unei clădiri în care va funcționa o comunitate activă din Finlanda;
- Renovarea taberei de vară din Polonia, pentru a corespunde standardelor guvernamentale și pentru a oferi ocazii pentru misiune.

Distracție în limbi străine

Cântecele și cuvintele în poloneză, pe care le-am folosit în această broșură, se găsesc și pe site-ul nostru www.AdventistMission.org. Faceți click pe „Resources” și pe „Childrens Activities”.

Coșul pentru colectă

Folosiți un coșuleț simplu din nuiele pentru a strânge colecta. Din darurile strânse de la copii se vor cumpăra Biblii pentru copiii din trei țări. De aceea, confecționați trei cutii pentru daruri, în formă de Biblie și încurajați-i pe copii să facă economii tot trimestrul pentru darul din Sabatul al treisprezecelea.

Elemente suplimentare

- DVD-ul *Adventist Mission* prezintă experiențe din diferite țări cuprinse în Diviziunea Trans-Europeană. Cereți-i dirigintelui Școlii de Sabat să vă ofere o copie a acestui DVD.
- Invitați la grupă o persoană care a trăit într-una din țările din Diviziunea Trans-Europeană și rugați-o să stea de vorbă cu copiii. Rugați-o să aducă la grupă obiecte tradiționale din țările respective și să-i lase pe copii să le privească și să le atingă.
- Decorați sala cu imagini din reviste sau ghiduri de călătorie; cu flori din mătase sau hârtie.
- Mai multe activități găsiți pe site-ul nostru www.AdventistMission.org. Faceți click pe „Resources” și pe „Childrens Activities”. Accesând aceste linkuri, veți găsi idei de activități, cântece, rețete, jocuri pe care le puteți descărca sau printa, pentru a le folosi la Școala de Sabat. La rubrica „See It, Say It” este un fișier audio care vă va ajuta să pronunțați unele cuvinte din broșura de trimestrul acesta.

A dumneavoastră pentru Împărăție,
Charlotte Ishkanian
Editor, *Vești misionare pentru copii*

Prieteni cu Isus

GEO-INFORMAȚII

- ↪ Finlanda este situată în Europa, între Rusia și Suedia. Nordul țării se întinde până dincolo de Cercul Arctic, unde soarele nu apune vara și nu răsare iarna.
- ↪ Din cauza iernilor lungi și geroase, toți au învățat să se bucure de zăpadă. Schiatul și patinatul pe miile de lacuri din Finlanda sunt principalele modalități de petrecere a timpului liber.
- ↪ Finlandezii se declară creștini, dar puțini dintre ei merg regulat la biserică.

Întâmplarea pe care o vom povesti astăzi s-a petrecut în Finlanda. *[Localizați această țară pe hartă.]* Finlanda este o țară frumoasă, cu sute de lacuri, păduri verzi și peisaje încântătoare. Iarna, lacurile îngheață și dealurile sunt pline de zăpadă. Finlandezilor le place frigul; le place să schieze și să patineze.

Programul de activități pentru copii

După ce a citit anunțurile din ziar, mama s-a întors spre Ella, o fetiță de 8 ani, și i-a spus: „Vrei să mergi la Programul de activități pentru copii de duminică după-amiază? Cred că va fi un program frumos!”

Ella a acceptat cu bucurie. Și ea credea că va fi un program frumos.

Duminică după-amiază, mama, Ella și frații ei mai mici s-au urcat cu toții în mașină și au plecat la programul sponsorizat de biserica adventistă. Mama a stat pe margine, iar copiii au participat la diverse activități. Ella și-a făcut o prietenă cu care s-a jucat.

Copiii s-au strâns într-un loc unde au cântat câteva cântece și au urmărit o scenetă care

prezenta o întâmplare din Biblie. Apoi a venit timpul pentru standuri. Instructorii le-au explicat că puteau să viziteze pe rând oricare dintre standurile interesante aranjate special pentru ei. Ella nu știa la care să se oprească mai întâi, pentru că toate păreau interesante. La un stand, niște adolescenți pictau flori și stele pe fețele copiilor. La alt stand, era instalată o trambulină, și copiii stăteau nerăbdători la coadă ca să sară pe ea. Mai era apoi standul cu produse de artizanat și standul cu traseul de frânghii, un fel de cursă cu obstacole, în care copiii trebuiau să se țină de niște frânghii. Ella de-abia aștepta să le încerce pe toate!

Timpul a trecut repede. Copiii au fost bucuroși că au putut să se joace jocuri noi și că au învățat multe lucruri interesante. La sfârșit, s-au adunat pentru închidere. Au cântat un cântec, s-au rugat și și-au luat la revedere unii de la alții.

Ella a fost încântată de activități și a sărit în sus de bucurie când a auzit că programul are loc în fiecare lună.

„Pot să vin și data viitoare, mami?” a întrebat-o ea, cu obrajii îmbujorați de atâta joacă. Mama a dat din cap în semn că da. Toți se bucuraseră de această întâlnire și își doreau să revină.

Cu ocazia acestui program, Ella a învățat cântece despre Isus și a aflat cum să plece capul atunci când instructorii rosteau rugăciunea. Într-o zi, instructorul i-a întrebat pe copii dacă vor să-și predea inima lui Isus și Ella a ridicat mâna.

Tabăra de vară

Odată, când Ella și frații ei se aflau la programul de activități pentru copii, mama lor a primit o invitație la o tabără de familie. După ce a citit activitățile care urmau să aibă loc acolo, s-a gândit că ar fi o idee nemaipomenită, iar când i-a întrebat pe copii dacă vor să se ducă în tabără, aceștia au strigat fericiți: „O, da! Sigur că vrem!” Ella auzise despre această tabără de la prietenele ei și știa că va fi foarte frumos.

A venit vara și familia lor a început pregătirile pentru săptămâna cea mare. Mergeau și prietenii lor, așa că aveau cu cine să se joace și să înoate.

Ella și frații ei s-au simțit foarte bine acolo. Copiii au participat la diverse prezentări, au înotat, s-au plimbat cu barca pe lac, s-au jucat volei și au mers în drumeții. Tabăra a fost minunată! Ella de-abia aștepta să participe la tabăra de anul următor.

Când s-a făcut mare, mama a lăsat-o pe Ella să meargă singură în tabără. Cu ocazia aceea, ea și-a predat inima lui Isus, iar prietena ei cea mai bună a invitat-o să meargă împreună cu ea în Sabat, la biserica adventistă. Ella locuiește foarte departe de biserică și, de aceea, mama o aduce cu mașina acasă la prietena ei, iar părinții prietenei ei o duc la biserică. Uneori, merg cu ea și mama, și frații ei.

Misiunea e posibilă

Ella este atât de bucuroasă că biserica adventistă a organizat programul de activități pentru copii! Îi place că adulții fac tot ce pot ca să-i ajute pe copii să îl cunoască pe Isus. În prezent, ea ajută la organizarea acestui program, pentru ca tot mai mulți copii să afle că Dumnezeu îi iubește. Darurile pentru misiune ajută la organizarea de astfel de programe pentru copii, unde Ella a învățat să-L iubească pe Isus.

10 iulie

FINLANDA

Rugăciunea ascultată

MISIO-INFORMAȚII

- ✦ Ca multe alte țări din Europa, Finlanda s-a modernizat și locuitorii ei au uitat de Dumnezeu. În cele mai multe biserici creștine, la serviciile divine de duminică dimineața participă numai o mână de credincioși.
- ✦ Biserica Adventistă din Finlanda este mică, cu peste 500 de membri. Aceasta înseamnă un adventist de ziua a șaptea la fiecare o mie de persoane. Membrii bisericii își doresc să aibă locașuri de închinare mai frumoase, pentru ca vizitatorii să se simtă bine și să afle că Dumnezeu îi iubește. Prin sponsorizarea Programului special pentru copii și prin oferirea de invitații la taberele de vară, copiii și adulții află că Dumnezeu vrea să fie prezent în viața lor.

Emila trăiește în Finlanda. *[Localizați Finlanda pe hartă.]* Când era mică, a fost tare bolnavă. Medicii au descoperit că ficatul ei nu funcționa și că trebuia să facă un transplant, ca să supraviețuiască. Emila a fost operată.

Familia cea nouă a Emilei

După operație, ea a avut nevoie de îngrijiri speciale și de medicamente scumpe, ca să își revină. Întrucât părinții ei nu puteau să aibă grijă de ea, Emila a fost adoptată de o altă familie, iar fetiței nu i-a trebuit mult timp ca să îi iubească pe noii ei părinți. În fiecare seară, se ghemuia în brațele mamei ei și asculta povestiri biblice, mergea la Școala de Sabat și la serviciul divin împreună cu ei și, în curând, a învățat să-L iubească pe Isus, la fel ca părinții ei adoptivi.

Dilema Emilei

Când a început școala, Emila și-a făcut mulți prieteni, cărora le-a vorbit despre Isus. Însă unii nu doreau să audă despre El. Alții spuneau cuvinte urâte despre Dumnezeu sau râdeau de ea. Părinții ei i-au explicat că unii oameni nu-L cunosc pe Isus, dar ea continua să fie tristă, pentru că prietenele ei nu îl iubeau pe Isus.

Părinții ei își doreau să o înscrie la o școală creștină, dar singura școală creștină din apropiere era la 150 de kilometri distanță de orașul lor și nu puteau să ajungă acolo în fiecare zi. Totuși nu și-au pierdut speranța că Dumnezeu va găsi o cale ca Emila să învețe la o școală creștină. Dorința lor era atât de mare, încât erau dispuși să se mute în orașul unde se afla școala aceea, dacă lucrul acesta era necesar.

Două rugăciuni ascultate

Într-o zi, Emila s-a dus împreună cu părinții ei să viziteze școala aceea creștină. Emilei i-a plăcut de învățătoare, iar copiii păreau prietenoși. După ce au înscris-o în anul școlar următor, părinții s-au gândit să caute și un apartament în oraș. Convinși fiind că Dumnezeu era gata să-i ajute, au mers înainte prin credință.

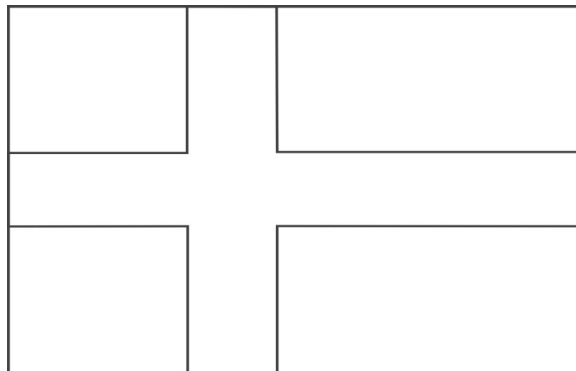
În aceeași zi, au găsit un apartament aflat în apropiere de școala creștină! Era perfect! În seara aceea, l-au mulțumit împreună lui Dumnezeu pentru că le-a răspuns la două rugăciuni într-o singură zi.

Emila se simte bine în școala cea nouă și este bucuroasă că Isus a răspuns la rugăciunile ei. Mulți dintre colegii ei nu sunt din familii creștine, iar ea are ocazia să le vorbească despre dragostea lui Dumnezeu.

Emila știe că Dumnezeu o iubește. El i-a dăruit un ficat nou și o familie nouă, iar acum i-a oferit o școală nouă și o casă nouă. „Isus știe de ce avem nevoie, ne spune ea. Trebuie să avem încredere în El atunci când avem o problemă, pentru că El știe ce este mai bine pentru noi.”

Dragi băieți și fete, și voi puteți să le vorbiți prietenilor și colegilor voștri despre dragostea lui Dumnezeu. Ei au nevoie să afle că Dumnezeu îi iubește. Unii sunt vecini cu noi, alții locuiesc departe, în alte orașe sau în alte țări. Darurile pentru misiune îi vor ajuta să afle că Dumnezeu îi iubește și pe ei, la fel cum ne iubește pe noi.

STEAGUL FINLANDEI

Colorați:

Alb cu două benzi albastre încrucișate.

17 iulie

DANEMARCA

Prietenii din tabăra de vară

GEO-INFORMAȚII

☞ Din punct de vedere geografic, Danemarca este cea mai mică țară a Europei, alcătuită dintr-o peninsulă și aproape 500 de insule. Este situată la sud de Norvegia și de Suedia. Este un stat înstărit și modern și, la fel ca finlandezii, nici danezii nu mai simt nevoia după Dumnezeu.

☞ Danemarca este o monarhie, un regat; drapelul ei este cel mai vechi din lume și a fost folosit neîntrerupt timp de peste 700 de ani.

☞ Deși aproape toți danezii își pot permite o mașină, ei preferă să meargă cu bicicleta. În medie, un danez parcurge cu bicicleta 3 kilometri pe zi. Chiar și primul-ministru merge la birou cu bicicleta.

Povestirea de astăzi vine din Danemarca. [*Localizați această țară pe hartă.*]

Samuel are 9 ani. El locuiește în Danemarca, o țară frumoasă, situată în Marea Nordului, între Norvegia și Suedia. Iarna este foarte frig acolo, dar oamenii sunt obișnuiți cu acest lucru. Ei schiază și patinează când se așterne ninsoarea și când lacurile îngheață.

Samuel este în clasa a treia și este singurul elev adventist din clasă. Numai câțiva dintre colegii lui merg la biserică.

Aventura din tabăra de vară

Anul trecut, părinții i-au spus lui Samuel că îl lasă în tabăra de vară organizată de biserică. Samuel a primit vestea cu bucurie. Auzise că, în tabere, copiii participă la activități foarte interesante. Însă, după aceea, s-a gândit că îi va fi greu să stea departe de părinți o săptămână întreagă. Ce mult își dorea să vină cu el în tabără măcar unul dintre prietenii lui! Atunci nu s-ar mai simți atât de singur.

Mama l-a îndemnat să-l invite pe Victor, prietenul lui cel mai bun. Samuel l-a invitat pe Victor, mama lui a stat de vorbă cu mama lui Victor, și apoi părinții lui Victor au fost de acord să-l lase în tabără.

„L-am invitat pe Victor să vină cu mine, ca să nu mă simt singur, ne spune Samuel, dar cred că și lui îi place aici, în tabără.” Victor nu mergea la nicio biserică, iar Samuel se întreba dacă o să-i placă în tabără, pentru că instructorii țineau lecții biblice în fiecare zi. „Nu știu dacă Victor Îl cunoaște pe Dumnezeu, ne spune Samuel, dar dacă are întrebări, sunt gata să-i răspund.”

O surpriză pentru Samuel

Când a venit vara, Samuel a mai avut o surpriză. Verișorul lui din America, Oliver, a venit în vizită la bunicii lui din Danemarca. Bunicii l-au îndemnat să meargă în tabără cu Samuel și cu Victor. Prin urmare, toți trei au petrecut împreună o săptămână de neuitat.

Oliver vine dintr-o familie adventistă, dar nu a mai participat niciodată la o tabără de vară.

„E bine aici și am ocazia să-mi fac prieteni noi, ne spune Oliver. Îmi place să joc fotbal cu ceilalți copii și îmi place traseul de frânghii cu obstacole. Este nemaipomenit!”

Dar oare lui Victor îi place în tabără?

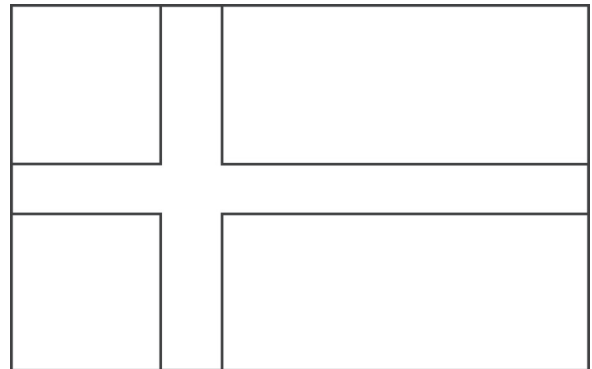
„Îmi place!” ne spune el. Cel mai mult îi plac animalele: lamele, caii și oile. „Eu locuiesc la oraș, unde nu întâlnesc astfel de animale. Samuel este cel mai bun prieten al meu, adaugă Victor. Mă bucur că m-a invitat să vin cu el în tabără. Sper că mă va invita să merg cu el și la biserică.”

O ocazie pentru misiune

În tabără, Samuel și Oliver au stat de vorbă cu Victor despre Dumnezeu. Sunt sute de metode prin care putem să le vorbim prietenilor noștri despre dragostea lui Dumnezeu. Nu este greu. Găsește o activitate care îți place și invită-i pe prietenii tăi să o faceți împreună. Iar în timp ce vă jucați, poți să le vorbești despre Isus.

O altă metodă prin care poți să le vorbești oamenilor despre dragostea lui Dumnezeu este aceea de a aduce daruri pentru misiune, la Școala de Sabat. Darurile noastre ajung acolo unde noi nu putem ajunge și le spun oamenilor, pe care s-ar putea să nu-i întâlnim niciodată, că Dumnezeu îi iubește.

STEAGUL DANEMARCEI

Colorați:

Roșu cu două benzi albe încrucișate

O vară împreună

GEO-INFORMAȚII

- ⇒ Polonia este situată în Europa Centrală. Timp de aproape 50 de ani, această țară a fost condusă de un guvern comunist. În timpul acestui regim, au fost construite multe blocuri înalte, identice, în cele mai multe orașe. Aceste blocuri înalte transmit ideea comunistă că oamenii trebuie să fie egali.
- ⇒ Spre deosebire de alte țări foste comuniste, țărani polonezi nu și-au pierdut pământurile. În prezent, există numeroase ferme. Cei mai mulți fermieri culeg recoltele manual sau cu ajutorul animalelor.

În Polonia este vară și familiile poloneze pleacă acum în vacanță. Multe familii adventiste își petrec vacanța în tabere. Aproximativ un adventist din cinci își petrece cel puțin câteva zile în taberele organizate pe malul unui lac din vestul Poloniei.

În cortul copiilor au loc multe activități. Copiii învață cântece noi, participă la cluburi de creație și își fac prieteni noi. După încheierea devoționalului de dimineață, îi vom ruga pe câțiva copii să ne împărtășească metodele pe care le folosesc pentru a le vorbi prietenilor lor despre dragostea lui Dumnezeu.

Jagoda

Jagoda are 8 ani și este în clasa a doua. Iată povestea ei:

„În școala noastră, avem trei ore de religie pe săptămână. Eu sunt adventistă și nu particip la orele de religie. Unii dintre colegii mei nu înțeleg de ce nu vreau să particip la această oră. Eu le răspund că fac ora de religie la biserica mea, la Școala de Sabat. Unii dintre ei îmi spun că nu sunt copilul lui Dumnezeu, pentru că nu rămân la ora de religie de la școală, dar eu le răspund că *sunt* copilul lui Dumnezeu, pentru că mi-am predat inima

lui Isus. Ei mă întreabă dacă m-am botezat când am fost mică, iar eu le spun că, în biserica mea, nu ne botezăm decât atunci când suntem suficient de mari să înțelegem ce înseamnă să-L urmăm pe Isus și când putem alege personal să Îl urmăm. Bebelușii nu pot să aleagă.

I-am invitat pe prietenii mei să vină la Școala de Sabat, dar până acum nu a venit niciunul. O fată a adus la școală o Biblie pentru copii și mi-a arătat-o. Eu i-am spus că eram bucuroasă că avea o Biblie și am îndemnat-o să o citească în fiecare zi. De atunci, am devenit prietene.”

Sarah

Sarah are 9 ani și s-a născut în Australia, dar acum locuiește în Polonia. Iată ce face ea ca să le vorbească celorlalți despre credința ei.

„La școală, în pauze, le vorbesc colegilor mei despre Isus. Una dintre prietenele mele m-a rugat să îi spun cum este Isus, pentru că nu știa prea multe despre El. Am stat de vorbă cu ea și am invitat-o să vină cu mine la Școala de Sabat. Când au venit părinții să o ia de la școală, ea i-a întrebat dacă poate să meargă cu mine la biserică. Părinții ei i-au dat voie, dar încă nu a avut ocazia să vină. Într-o zi, a adus la școală o Biblie nouă, pe care a primit-o de la părinții ei. Am citit-o împreună.”

Kuba

Kuba este în clasa a treia și locuiește în Varșovia, capitala Poloniei. El ne va povesti o experiență interesantă, pe care a avut-o vara trecută, în vacanță.

„Anul trecut am fost împreună cu familia mea într-o tabără. Acolo, am cunoscut un băiat pe nume Artur și m-am împrietenit cu el. Am vorbit cu el despre religie și i-am răspuns la multe întrebări. I-am răspuns cât de bine am putut. El le-a povestit părinților lui despre ceea ce a aflat de la mine, iar ei s-au supărat și i-au cerut să nu mai vorbească cu mine despre religie.

Dar Artur dorea să-L cunoască pe Dumnezeu și a continuat să îmi pună întrebări. Eu i-am răspuns atât cât am știut, după care mi-a cerut să-i dau o Biblie și i-am dat. I-am arătat unde se află Cele

Zece Porunci. El s-a bucurat că a primit o Biblie și le-a arătat-o părinților lui. Însă ei l-au obligat să mi-o dea înapoi și i-au interzis să mai stea de vorbă cu mine despre Dumnezeu. Am fost foarte trist atunci.

Am petrecut Sabatul la locul de tabără și am avut un moment devoțional împreună cu toate familiile. Artur a trecut pe la mine, să mă vadă, și a rămas la altar. I-a plăcut foarte mult. Era ultima zi de tabără și eram trist că nu reușisem să mai stau de

vorbă cu el despre Dumnezeu. Dar, mă rog ca Dumnezeu să facă să crească sămânța adevărului, pe care a plantat-o în inima lui Artur.”

Dragi băieți și fete, cu toții putem să ne împrietenim cu alți copii și să le vorbim despre dragostea lui Dumnezeu. Un alt mod de a împărtăși altora dragostea Sa este să aducem daruri pentru misiune. Cine a adus un dar astăzi?

31 iulie

POLONIA

Biserica celor mici

MISIO-INFORMAȚII

- În Polonia, sunt aproximativ 5.700 de adventiști de ziua a șaptea, adică un adventist la 6.674 de persoane.
- Aproape toți polonezii aparțin bisericii oficiale. Copiii fac ore de religie la școală, iar părinții care nu vor să-și lase copiii la aceste ore, cer să primească instruire religioasă la biserica de care aparțin. Elevii adventiști întâmpină greutăți din partea colegilor de clasă, care le spun că sunt păgâni și că nu vor merge în rai, pentru că nu vin la ora de religie.
- Rugați-vă ca elevii adventiști să stea de vorbă cu colegii pe care îi au despre credința lor. Rugați-vă ca părinții să îi învețe pe copiii lor să fie credincioși atunci când întâmpină greutăți.

Kamil are 12 ani, iar fratele lui, Peter, 10. Tatăl lor este pastor în Polonia. Anul trecut, biserica la care merg ei a început să organizeze lunar un Program special pentru copii. Kamil și Peter au fost rugați să dea o mână de ajutor.

„De obicei, la biserica noastră vin între 20 și 30 de copii. Însă, în Sabatele în care avea loc programul special, veneau în jur de 40. Unii erau din celelalte biserici adventiste din oraș.”

Niște copii harnici

„Mama noastră a decorat camera copiilor pentru acest eveniment special, ne spune Peter. Am ajutat-o și noi. Altă dată, am ajutat-o să facă prăjituri. Cel mai mult mi-a plăcut *Cartea fără cuvinte*, adaugă Peter. Instructoarea a făcut o carte care avea doar pagini colorate, fără cuvinte sau imagini. Fiecare culoare reprezenta un anumit lucru. Instructoarea ne spunea povești cu ajutorul acestei cărți: când se întâmpla ceva rău în poveste, ea deschidea cartea la pagina neagră; când se întâmpla ceva bun, deschidea la pagina galbenă.

Într-o altă ocazie, instructoarele ne-au vorbit despre păcat. Ele ne-au explicat că, atunci când păcătuim, este ca și cum ne-am murdărit hainele și că singura cale de a deveni din nou curați este să Îl rugăm pe Isus să ne ierte păcatul”, ne explică Peter.

Cântece și misiune

Lui Kamil i-au plăcut cel mai mult cântecele. „Am cântat mai multe cântece decât la Școala de Sabat, pentru că am avut mai mult timp și am învățat câteva cântece noi, ne spune el. Unele

cântece sunt cu gesturi, și copiii au putut să-și consume astfel energia.”

Lui Kamil îi place atât de mult să cânte, încât a participat și la repetiția corului. Apoi, corul s-a dus într-un sat din apropiere, ca să țină un program muzical la care a participat și grupul de copii din care făcea parte Kamil. După aceea, a urmat predica despre Isus.

„Predica mi-a plăcut cel mai mult”, ne spune el cu un surâs.

Rezultate bune

„Îmi place programul special pentru copii, ne spune Peter. Datorită lucrurilor pe care le-am aflat aici, citesc mai mult din cărțile care ne învață cum

să fim creștini și urmași buni ai lui Isus. Învăț să-L urmez pe Isus și mă rog la El tot timpul. Este mult mai bine să citim decât să ne uităm la televizor sau să ne jucăm jocuri pe calculator. Unele povestiri ne învață să spunem adevărul și să ascultăm de părinți. Am aflat că, dacă fac vreo greșală, trebuie să Îl rog pe Dumnezeu să mă ierte și trebuie să îmi cer iertare de la persoana față de care am greșit.”

Kamil și Peter sunt de acord că programul special pentru copii este o ocazie în care copiii fac diverse activități și învață să fie buni creștini. Darurile pentru misiune vor ajuta bisericile să susțină astfel de programe în care atât copiii, cât și adulții să învețe cum să-L urmeze pe Isus și cum să aibă o viață fericită.

7 august

POLONIA

Martyna și misiunea ei

MISIO-INFORMAȚII

- ⇒ Misionarul este o persoană care le vorbește altora despre Isus. În Polonia nu sunt mulți adventiști; de aceea, puțini oameni au auzit de Biserica Adventistă. În școala unde învață Martyna sunt câțiva copii care provin din familii creștine, dar ea este singura adventistă din școală și are marea sarcină de a le vorbi celorlalți despre Isus. Rugați-vă ca Martyna și ceilalți copii adventiști să își păstreze curajul și să mărturisească despre credința lor.
- ⇒ Copiii și adulții din Polonia se întâlnesc împreună în tabere, unde credința lor se întărește. O parte din darurile care se vor strânge în al treisprezecelea Sabat vor ajuta la renovarea taberei, pentru ca adventiștii să aibă un loc potrivit pentru închinare, unde vizitatorii să poată veni ca să afle că Dumnezeu îi iubește.

Martyna are 10 ani și este în clasa a patra. Ea locuiește într-un oraș din sudul Poloniei. Îi place să înoate și să citească din Biblie. Ea le spune altor copii povestiri despre Isus.

În Polonia, orele de religie sunt obligatorii. Toți elevii trebuie să participe, în afară de cei ai căror părinți au cerut să fie învoiați. Uneori, când un elev nu vine la ora de religie, colegii râd de el și îi spun că nu va intra în rai. Martyna știe că lucrul acesta nu este adevărat, dar nu poate să-i ignore, mai ales că ea este singura adventistă din școală.

„Le-am explicat colegilor mei că eu merg la biserică și că mă închin lui Dumnezeu. Le-am spus că fac ore de religie la biserică mea. Acum ei nu mai râd de mine.”

Martyna vrea să fie un exemplu bun în clasa ei. Ea încearcă să fie veselă și să ajute pe oricine. Când este acasă, se roagă și citește din Biblie, iar atunci când poate, le vorbește prietenilor despre credința ei.

O prietenă nouă

Într-o zi, Martyna a întâlnit o fată pe holul școlii. I-a întins mâna, s-a prezentat și a aflat că o cheamă

Natalya. Au stat puțin de vorbă, după care Martyna a întrebat-o dacă poate să se roage pentru ea. Natalya a fost de acord, bucurându-se că cineva dorea să facă acest gest pentru ea.

După două zile, cele două fete s-au întâlnit din nou. S-au bucurat să se vadă și au stat de vorbă despre școală și alte lucruri. Martyna a întrebat-o pe Natalya unde locuia și ce îi plăcea să facă, iar Natalya a răspuns la toate întrebările ei, apoi Martyna i-a spus că se ruga pentru ea în fiecare seară. Natalya a fost surprinsă și s-a bucurat că are o prietenă specială care se ruga pentru ea. Martyna a invitat-o să vină la biserică împreună cu ea, iar aceasta i-a răspuns că, mai întâi, trebuie să ceară voie de la părinți.

Martyna s-a rugat mai departe pentru prietena ei, pentru că de-abia aștepta ca ea să îl cunoască și să-L iubească pe Isus.

Vacanța

Însă a venit vacanța și Natalya nu a mai avut ocazia să meargă la biserică. Martyna a plecat în vacanță împreună cu mama și cu bunica ei. Când s-au întors acasă, a sunat-o pe Natalya, în speranța că vor putea să se joace împreună, dar a aflat că Natalya se mutase în alt oraș.

Martyna s-a întristat când a primit vestea aceasta și i-a părut rău că nu au avut ocazia să meargă la biserică împreună, dar ea se mai roagă

încă pentru prietena ei. De fapt, ea se roagă ca altcineva să o invite pe prietena ei la biserică adventistă.

Martyna le împărtășește celorlalți dragostea ei față de Isus. Ea se roagă pentru ei și îi invită la biserică, fiind o mică misionară.

Și noi putem fi misionari acasă, la școală și în localitatea în care trăim. Putem să fim veseli, putem să avem grijă de ceilalți și putem să le spunem că Dumnezeu îi iubește. Putem să aducem daruri pentru misiune, pentru ca oamenii să afle că Dumnezeu îi iubește. Să facem tot ce ne stă în putință săptămâna aceasta, ca să le vorbim altora despre dragostea lui Dumnezeu.

STEAGUL POLONIEI

Colorați:
Sus: Alb
Jos: Roșu

Speranța lui Muhaba (partea I)

GEO-INFORMAȚII

- ⇒ Sudanul este cea mai mare țară din Africa. Ea se întinde de la deșertul Sahara, în nord, până în sudul mlăștinos. Arabii, dintre care majoritatea sunt musulmani, locuiesc în nord, în timp ce africanii, care sunt creștini sau se închină zeilor tradiționali, locuiesc în sud.
- ⇒ Aceste deosebiri de rasă și de religie au fost cauza unor probleme grave în Sudan. S-au dus lupte pentru teritoriu și pentru religie, astfel că milioane de oameni, în special din sud, au fugit, ca să-și scape viața, atunci când soldații le-au atacat și le-au ars satele, ucigând numeroși oameni.
- ⇒ Războiul s-a încheiat acum, dar va dura mulți ani până când oamenii își vor reface casele și vor reveni la o viață normală.

Muhaba a lăsat jos bidonul greu, din plastic, pe care îl umpluse cu apă de la fântâna din apropiere. A oftat ușurată. Apoi, și-a luat mătura, care era făcută din rămurele de copac legate împreună pentru a putea fi ținute în mână, și a măturat praful de pe pământul bătătorit din jurul colibeii făcute din lut și paie. Mai târziu, avea să spele rufele familiei, după care urma să pregătească prânzul, afară, la foc.

Muhaba locuiește într-un sat situat la granița dintre Sudan și Uganda. [*Localizați Sudanul pe hartă.*] Ea este cel mai mic copil al unei familii de adventiști, a căror ocupație este agricultura. Dar, asemenea multor copii din Africa, Muhaba locuiește împreună cu sora ei mai mare, pe care o ajută la treburile gospodărești. Muhaba este

obișnuită să muncească din greu. În fiecare zi, ea pregătește mâncarea pentru întreaga ei familie afară, la foc. Ea aduce apă de la fântâna satului – apă pentru băut, pentru baie și pentru spălătul rufelor. Când termină cu treburile gospodăriei, Muhaba are grijă de cei doi copii mai mari ai surorii ei, încercând, totodată, să țină pasul și cu școala.

Dorința lui Muhaba

Muhaba a crescut într-o familie care îl iubește pe Dumnezeu. Ei îi place ziua de Sabat, când familia se adună pentru închinare. Se întâlnesc acasă la ei, deoarece în apropiere nu există nicio biserică adventistă, și îi invită pe toți cei care doresc să li se alăture în închinare. Grupul este mic, dar tatăl familiei este hotărât ca toți copiii lui să se familiarizeze cu Biblia și să-L cunoască pe Domnul.

De când se știe, Muhaba a vrut să-L urmeze pe Isus și să fie copilul Său. Ea a învățat, din proprie experiență, că viața este nesigură, deoarece fratele ei mai mare, de care era foarte apropiată, a murit în urmă cu doi ani. Muhaba vrea să fie sigură că, dacă ar fi să moară de tânără, va fi pregătită să-L întâlnească pe Isus. Ea vrea să înțeleagă toate acele lucruri pe care le aude atunci când participă la serviciile de închinare alături de familia ei.

Tatăl ei are o Biblie, cea mai de preț avere a familiei. Dar copiilor nu li se îngăduie să ia în mână Biblia sau să o citească oricând doresc. Poate că timiditatea a împiedicat-o să îl roage pe tatăl ei să o lase să citească și ea Biblia. Muhaba știe că multe familii nu au nici măcar o Biblie care să fie a lor. Bibliile costă foarte mult, astfel că majoritatea oamenilor nu-și permit să aibă una a lor, mai ales atunci când părinții trudesc din greu doar pentru a reuși să le asigure copiilor hrană și îmbrăcăminte.

În același timp, nu se găsesc prea ușor Biblii în limba lui Muhaba. De fapt, timp de doi ani, oamenii nu au avut posibilitatea să-și cumpere o Biblie în limba lor, chiar dacă ar fi avut bani. De-abia de curând Muhaba a aflat că sunt câteva Biblii disponibile, dar până când a participat la tabăra biblică nu a avut nicio speranță că va ajunge să aibă o Biblie a ei.

Tabăra biblică

O familie de misionari locuia într-un oraș mare, situat la aproximativ 30 de kilometri de satul lui Muhaba. De câteva ori pe an, misionarii aceștia vizitau familia lui Muhaba pentru a se închina împreună, în Sabat. Acelea erau ocazii fericite pentru Muhaba, mai ales pentru că misionarii au o fată cam de vârsta ei. Numele acesteia este Harmony. Celor două fete le plăcea să stea de vorbă și să se joace împreună.

Într-o zi, mama lui Harmony i-a spus lui Muhaba că plănuiseră să organizeze o tabără spirituală de o săptămână pentru mai multe fete și le-a invitat și pe Muhaba, și pe sora ei să participe. Acolo aveau să studieze Biblia împreună și să se pregătească pentru botez.

Muhaba voia să meargă la biserică, dar cum ar fi putut face acest lucru? Sora ei tocmai născuse, astfel că avea nevoie de ajutor în gospodărie. Muhaba s-a gândit mult la posibilitatea de a

petrece o săptămână într-un loc liniștit, la munte, studiind Biblia și învățând cum să-L urmeze pe Isus. Dacă sora ei i-ar fi dat voie să meargă!

Muhaba nu știa cum să o întrebe pe sora ei dacă putea să meargă în tabără, dar știa cum ar trebui să muncească. Astfel, ea a muncit din greu, lucrând în plus, pentru ca totul să fie pus la punct – rufe, gătitul și curățenia. Atunci când misionarul a venit cu motocicleta să o întrebe pe sora lui Muhaba dacă o putea lăsa pe aceasta să meargă într-o tabără de studiu biblic, sora ei a fost de acord. Muhaba a fost atât de entuziasmată, încât a început să țopăie de bucurie și de nerăbdare.

Voi, copii, ați fost vreodată nerăbdători și bucuroși să studiați Biblia? Săptămâna viitoare vom afla ce s-a întâmplat în tabăra biblică. Între timp, nu uitați că darurile noastre de la Școala de Sabat contribuie la trimiterea de misionari, precum familia lui Harmony, care să-i învețe pe oameni despre Isus.

21 august

SUDAN

Speranța lui Muhaba (partea II)

MISIO-INFORMAȚII

- Foarte puțini oameni din Sudan au o Biblie. Ani de zile, nu au fost accesibile Biblii în limbile și dialectele locale ale popoarelor din Africa. Acum este posibil să cumperi Biblii, dar acestea sunt atât de scumpe, încât de multe ori costă cât câștigul unei familii pe o lună întreagă. Foarte puține familii își pot permite o Biblie, chiar dacă știu să citească.
- În acest trimestru, proiectul special al copiilor pentru Sabatul al treisprezecelea va fi acela de a cumpăra Biblii pentru copiii din Sudan, pe care aceștia să le poată citi împreună cu familiile lor. O Biblie poate să ajute o întreagă familie să se apropie de Dumnezeu.

[Recapitulați pe scurt povestirea de săptămâna trecută.]

Muhaba era atât de entuziasmată că putea să meargă în tabăra biblică timp de o săptămână, încât a alergat în casă să-și schimbe repede hainele, dar a uitat să își mai ia și altceva cu ea. Când a văzut-o, soția misionarului a zâmbit. „Vei fi plecată timp de o săptămână, Muhaba. Vei avea nevoie de îmbrăcăminte de schimb, de săpun, de un prosop”, a spus ea cu blândețe. Muhaba și-a strâns în grabă câteva lucruri, pe care le-a îndesat într-o sacoșă din plastic. Apoi au plecat.

Tabăra

Soția misionarului și fetele au sosit la destinație, într-un loc liniștit, pe coasta muntelui, departe de oraș. Fiecare fată a primit o Biblie și a fost îndemnată să-și găsească un loc retras, unde să fie singură, pentru a vorbi cu Dumnezeu și pentru a studia. Fetele s-au împărtășiat în jur. Muhaba a găsit

un locșor perfect, unde putea să audă ciripitul păsărilor și să simtă adierea vântului mângâindu-i fața. S-a așezat și a deschis Biblia. După un timp, un fluierat ușor le-a chemat pe fete înapoi, la locul de întâlnire, unde urmau să studieze Biblia împreună.

În fiecare zi, ele se trezeau în zori, ca să-și pregătească hrana și să curețe locul unde campaseră. După micul dejun, se retrăgeau să studieze Biblia, iar după-amiaza aveau timp suficient să-și spele hainele și chiar să înoate într-un mic râu din apropiere sau să se joace la umbra copacilor.

Zilele treceau una după alta, în timp ce micul grup se aduna să studieze din Cuvântul lui Dumnezeu și să cânte spre lauda Lui. Uneori, pe poteca din apropiere, treceau drumeți care se opreau să asculte. Unii dintre ei au văzut că fetele aveau Biblii și le-au întrebă cum ar putea să procure și ei una. Fetele citeau cu rândul versete biblice pe diferite teme, iar atunci când au studiat despre moarte, Muhaba a avut o mulțime de întrebări.

În Sabat, micul grup a plecat să se plimbe de-a lungul potecii din apropiere, trecând pe lângă colibe din pământ și pe lângă vaci care pășteau în iarba înaltă și deasă. În cele din urmă, au ajuns într-un sat, unde se adunase un grup de credincioși.

Muhaba a fost foarte fericită că poate să l se închine lui Isus împreună cu alți oameni care păzeau Sabatul. În timpul serviciului de închinare, fetelor li s-a spus că puteau să păstreze Biblia din care studiaseră de la începutul săptămânii. Muhaba a fost atât de bucuroasă, încât și-a îmbrățișat Biblia, spunându-și în sine ei: *Este Biblia mea, chiar a mea! Acum pot să citesc oricând am timp. Nu trebuie să mai împrumut Biblia altcuiva!*

Câteva săptămâni mai târziu, Harmony a participat la botezul prietenelor ei, care a avut loc la micul râu din apropierea casei lui Muhaba.

O cale de a ajuta

Muhaba își iubește Biblia. Mii de copii își doresc din tot sufletul să aibă o Biblie a lor, pe care să o poată citi. În trimestrul acesta, îi putem ajuta pe copii să-și îplinească visul de a avea o Biblie, deoarece o parte din darurile noastre din Sabatul al treisprezecelea va fi folosită pentru a cumpăra Biblii pentru copii, în limbile care sunt vorbite în Sudan, în Israel și în Pakistan. Familii întregi vor fi influențate de Bibliile pe care li le vom oferi copiilor din aceste țări; aceasta și datorită darului vostru din Sabatul al treisprezecelea.

SĂ NE AMUZĂM CU LIMBA ARABICĂ JUBA!

Iată în continuare câteva cuvinte și expresii în limba arabică juba, limba comercianților din partea de sud a Sudanului. Silabele accentuate au în față un apostrof.

<u>Expresia în limba română</u>	<u>Cum se pronunță</u>
Sabat fericit!	sa-'bat al-seid
Bine ați venit!	'fa-dal
Bună dimineața!	sa-'ba-al-kehr
Te rog	bel-'ihz-nahk
Mulțumesc	'șo-krah
Da	nam
Nu	la

O Biblie pentru Sharoon

GEO-INFORMAȚII

- Pakistanul este situat în partea de nord-vest a Indiei. Aproape toată populația este musulmană.
- În Pakistan, trăiesc doar 12.877 de adventiști. Aceasta înseamnă un adventist la 13.000 de locuitori. În această țară, este dificil să le împărtășești altora Cuvântul lui Dumnezeu. Dar o parte din darurile speciale ale copiilor, din Sabatul al treisprezecelea, vor contribui la cumpărarea de Biblii pentru copiii adventiști, astfel încât aceștia să poată citi singuri Cuvântul lui Dumnezeu și să învețe cum să le împărtășească și altora credința lor.

Povestirea de astăzi este din Pakistan, o țară care se întinde la granița de nord-vest a Indiei. [Localizați Pakistanul pe hartă.] Majoritatea oamenilor care trăiesc aici sunt musulmani. Sunt foarte puțini creștini, iar adventiști, și mai puțini.

Sharoon, un băiat în vârstă de 8 ani, stătea atent pe scaunul lui, în timp ce instructora de la Școala de Sabat le spunea o povestire biblică. Ea a pus o întrebare, iar Sharoon a ridicat imediat mâna să răspundă. Instructora l-a numit, iar Sharoon a spus: „David. David l-a omorât pe acel soldat uriaș cu o praștie și cu o piatră.”

Lui Sharoon îi place la Școala de Sabat. Îi plac povestirile pe care li le spune la grupă instructora, săptămână de săptămână. Și acum, îi place să citească el însuși acele povestiri din Biblia lui.

Nu există Biblii pentru copii

Sharoon și familia lui frecventează biserica adventistă din Lahore, un oraș mare din Pakistan. Membrii acestei biserici se adună într-o casă care a fost amenajată pentru a sluji drept locaș de închinare. Nu cu mult timp în urmă, membrii au vopsit biserica și i-au pus o podea nouă. Acum, totul arată curat și strălucitor.

Cineva a donat un flanelograf cu imagini biblice, pe care instructora îl poate folosi ca să-i ajute pe copii să înțeleagă lecțiile din Biblie, iar acum, în timp ce o ascultă, toți copiii pot să vadă povestirile desfășurate în imagini.

Odată, o misionară a vizitat biserica și, în timpul Școlii de Sabat, a observat un lucru: copiii nu-și aduceau Bibliile cu ei.

– Vă rog să vă aduceți Biblia săptămâna viitoare, la Școala de Sabat, i-a încurajat ea, zâmbindu-le.

– Dar, soră, a spus o fetiță, eu nu am Biblie.

Și alți copii au dat din cap în semn că nici ei nu aveau, iar Sharoon a adăugat:

– Tatăl meu are o Biblie, dar nu cred că mă va lăsa să o aduc la biserică.

Tânăra misionară a fost surprinsă de faptul că acei copii nu aveau Biblii.

– Haideți să memorăm câteva texte biblice, astfel încât să putem avea cuvintele lui Dumnezeu cu noi oriunde mergem, le-a sugerat ea.

Instructora a fost de acord și a scris textele biblice pe foi de hârtie. Plini de entuziasm, copiii s-au străduit să le învețe și s-au rugat să poată avea și ei câte o Biblie.

Biblii pentru copii

Cineva le-a trimis misionarilor bani să cumpere Biblii pentru copii. Aceștia au așteptat cu nerăbdare ca Bibliile lor să sosească. Când, în cele din urmă, au venit, instructora a deschis cutia și a dat fiecărui copil câte una, ajutându-l pe fiecare să-și scrie numele pe coperta interioară.

Acum, copiii citesc plini de bucurie din propriile Biblii. Au memorat din cărțile Bibliei și pot să repete din memorie multe pasaje. Ei sunt atât de nerăbdători să învețe mai mult despre Dumnezeu, încât unii dintre ei vin la Școala de Sabat cu o oră mai devreme, ca să nu piardă nimic!

Sharoon ține foarte mult la Biblia lui, dar știe că alți copii adventiști din Pakistan nu au o Biblie. El s-a bucurat să afle că o parte din darurile pentru Sabatul al treisprezecelea va fi folosită ca să se cumpere Biblii pentru copiii din Pakistan, din Israel și din Sudan.

Și noi îi putem ajuta pe acești copii, aducând un dar mare pe 25 septembrie. Atunci, mai mulți copii vor putea avea o Biblie a lor și vor putea să afle că Dumnezeu îi iubește și pe ei.

CIFRELE ÎN LIMBA ARABĂ

Oamenii din Pakistan vorbesc araba. Iată, mai jos, numerele de la 9 la 0 (arabii citesc de la dreapta la stânga). Le poți citi?

٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠

9 8 7 6 5 4 3 2 1 0

4 septembrie

ISRAEL

O Școală de Sabat cu adevărat mică

GEO-INFORMAȚII

- ⇒ Israel este o țară mică, situată la Marea Mediterană. Este țara unde S-a născut Isus.
- ⇒ Foarte puțini dintre cei care trăiesc în Israel sunt creștini. Aici se află doar 874 de adventiști. Aceasta înseamnă un adventist la 8.580 de locuitori. Mulți dintre aceștia nu sunt evrei sau palestinieni, ci emigranți din alte țări, care au venit aici în căutarea unei vieți mai bune.
- ⇒ Copiii din Israel vor primi o parte dintre Bibliile care se vor cumpăra și cu ajutorul darului nostru din Sabatul al treisprezecelea, din acest trimestru. Cu cât vom da mai mult, cu atât biserica va putea să cumpere mai multe Biblii.

Astăzi vom face cunoștință cu o fetiță care trăiește în Israel. *[Localizați Israelul pe hartă.]* Israel este o țară mică, situată la Marea Mediterană. Majoritatea oamenilor care trăiesc în Israel sunt descendenți ai israeliților din timpurile biblice. Ei se mai numesc și iudei. Israeliții au venit aici din multe țări ale lumii, ca să trăiască în țara care le-a fost promisă înaintașilor lor.

Nou-veniți în Israel

Kristina și mama ei s-au mutat în Israel din Ucraina, o țară aflată în partea de vest a Rusiei. *[Localizați Ucraina pe hartă.]* Ele au găsit un apartament, într-un oraș mare, și Kristina a început școala. Ea a învățat repede ebraica, limbă oficială în Israel, și în scurt timp a fost în stare să se înțeleagă cu învățătoarea și cu prietenele ei.

Kristina și mama ei sunt adventiste, dar nu știau unde să găsească o biserică adventistă în oraș. De aceea, se închinau în fiecare Sabat acasă.

Una dintre noile prietene ale Kristinei este Alona, o fată care locuiește în același cartier cu ea. Când vin de la școală, fetele se joacă împreună. Într-un Sabat, Alona a bătut la ușa Kristinei să o invite la joacă. Deoarece era Sabat, Kristina i-a sugerat prietenei ei să se joace de-a Școala de Sabat, în locul jocurilor obișnuite.

Ce este Școala de Sabat?

– Ce este Școala de Sabat? a întrebat-o Alona, ridicând din sprâncene a nedumerire.

Ea știa ce era aceea o școală și știa și ce era Sabatul, dar nu auzise niciodată de Școala de Sabat.

– Școala de Sabat este ceva interesant și drăguț, i-a explicat Kristina. Cântăm cântece despre Dumnezeu și ascultăm povestiri biblice. Apoi învățăm un verset și ne jucăm un joc biblic.

Alona s-a gândit că a se juca de-a Școala de Sabat suna destul de distractiv, dar că ar fi fost și mai distractiv dacă ar fi fost mai mulți copii care să se joace cu ele.

– Putem să ne prefacem că păpușile sunt alți copii, a spus Kristina.

Fetele și-au adunat păpușile și animalele de pluș în dormitorul Kristinei. Apoi, Kristina a început să le învețe pe Alona și pe păpuși cântece despre Isus. Fetelor le-a plăcut să se joace de-a Școala de Sabat și au hotărât să se joace și în Sabatul următor. Kristina a scris versete biblice într-un carnetel, iar Alona le-a copiat apoi în carnetelul fiecărei păpuși, astfel încât să poată spune că păpușile învățau versete. În curând, Alona știa toate versetele pe de rost.

Fetele cântau cântece și Kristina spunea o povestire biblică. Uneori, desenau desene care să ilustreze povestirea biblică, iar alteori se jucau un joc biblic sau ascultau pe casetă o povestire biblică, în timp ce făceau felicitări pe care scriau: „Isus te iubește.” Scriau câte un verset biblic în interiorul fiecărei felicitări, pe care le trimiteau apoi prietenelor sau familiei.

Fetele le-au spus și prietenelor lor despre Școala de Sabat a Kristinei, astfel că, într-o săptămână a venit și prietena lor, Nadia. Ea continuă să vină și acum, ori de câte ori poate. Nadia și Alona nu sunt creștine, dar le place la Școala de Sabat a Kristinei.

La biserică

Într-o zi, mama Kristinei a venit acasă cu o veste bună.

– Astăzi am găsit o biserică adventistă, a spus ea. Acum vom putea merge în Sabat la biserică.

Mama era încântată, iar Kristina era fericită că acum putea să participe din nou la Școala de Sabat. Aducându-și aminte de prietenele ei, Kristina a întrebat:

– Pot să le invit pe Alona și pe Nadia să vină și ele cu noi?

Mama a încurajat-o să le invite pe fete, dar părinții Alonei au considerat că biserica este prea departe de casa lor. Kristina este tristă că prietena ei nu poate să vină la biserică împreună cu ea, dar fetele continuă să se joace de-a Școala de Sabat, sâmbăta după-amiază, când Kristina le istorisește povestirea biblică pe care a studiat-o în acea săptămână pentru Școala de Sabat.

Speranțele Kristinei

„Sper că, într-o zi, Alona și Nadia vor veni cu mine la biserică”, spune Kristina. Kristina le invită și pe alte prietene să se alăture micului grup al Școlii ei de Sabat, dar până acum nu a mai venit nimeni altcineva.

Kristina este o misionară pentru Isus. Ea este fericită să-i ajute și pe alții să afle că Isus îi iubește. În acest trimestru, o putem ajuta pe Kristina și pe alți copii asemenea ei, să le împărtășească și altora credința lor. O parte din darurile Sabatului al treisprezecelea va fi folosită pentru a cumpăra Biblii în limbile copiilor care trăiesc în Israel, Pakistan și Sudan. Câte Biblii se pot cumpăra cu ajutorul nostru? Depinde de cât de mult dăruim.

Aventura egipteană

GEO-INFORMAȚII

- ⇒ Egiptul este o țară antică, renumită pentru piramidele ei și pentru istoriile faraonilor și cea a lui Moise. Astăzi, în Egipt, locuiesc mai puțin de 1.000 de adventiști. Este dificil să devii creștin în această țară, dar liceul nostru adventist, Nile Union Academy, are o influență bună în viața copiilor care studiază aici.
- ⇒ Rugați-vă pentru credincioșii din Egipt, deoarece uneori este periculos să le împărtășească altora credința lor. Rugați-vă, în special, pentru tinerii care studiază la Nile Union Academy, unde o parte din darurile Sabatului al treisprezecelea de acum câțiva ani a fost folosită pentru a ajuta această școală să aibă un mai mare impact asupra oamenilor din jur și să-i conducă la Isus.

Povestirea de astăzi este primită de la un misionar din Egipt.

„Astăzi este vineri și, în tot orașul Cairo, care este capitala Egiptului, musulmanii sunt chemați la rugăciune prin intermediul unor difuzoare foarte mari. Vinerea este ziua lor sfântă, ziua când musulmanii credincioși merg la moschee să se roage. Se pare că orașul este plin de moschei, și chemarea la rugăciune se aude aproape de pretutindeni.

Vocea unui bărbat cântă încet și solemn, într-o limbă pe care nu o înțeleg, chemându-i pe oameni să se roage. Într-un fel, chemarea aceasta mă liniștește, gândindu-mă că oamenii se apropie mai mult de Dumnezeu, chiar dacă ei îl numesc aici altfel.

O excursie la piață

Dar chiar și în această zi sfântă, oamenii se agită prin piață, grăbiți și ocupați. Ne alăturăm și noi

lor, în drum spre piață, pentru a cumpăra fructe și zarzavaturi proaspete, precum și pâine pentru Sabat. Trebuie să fim atenți pe unde mergem și să ne ferim de mașini. Ele au prioritate aici peste tot, sau cel puțin așa cred șoferii.

În drum spre piață, trecem pe lângă un magazin de condimente. Săculeți din pânză albă, plini cu tot felul de condimente colorate, stau așezați în rând și răspândesc arome minunate. Ce culori frumoase și arome proaspete răspândește acest magazin! Apoi, trecem pe lângă un mic magazin unde se vinde fasole fierbinte. În Egipt, oamenii consumă acest fel de fasole la micul dejun. Mmm, ce bine miroase!

O luăm pe o străduță îngustă, umbrită de clădiri înalte, cu multe apartamente, atât pe o parte, cât și pe cealaltă. La balcoane, atârână în adierea vântului rufe puse la uscat. În sfârșit, ajungem în piață. Mici tarabe și cărucioare sunt încărcate cu fructe și vegetale în cele mai diverse culori. Pe altele poți vedea bucăți mari de carne atârinate pe câte un băț. Muștele bâzâie pretutindeni în jurul nostru și pe alimentele prezentate spre vânzare.

Iau în mână o mandarină portocalie care are încă prinsă de codiță o frunză. Fructele acestea se cultivă în Egipt și sunt aduse proaspete la piață, în fiecare zi. Prețurile sunt scrise cu cifre arabe și eu mă chinui să le citesc, astfel încât să pot alege oferta cea mai avantajoasă. Ne cumpărăm fructele și zarzavaturile – atât de proaspete, încât încă mai au pământ umed lipit pe ele – și pornim spre casă. Este timpul să ne pregătim pentru Sabat!

O biserică într-un sat

În Sabat dimineață, mergem cu mașina într-un sat unde există o mică biserică. Suntem remarcați imediat ce intrăm în sat. Copiii aleargă pe lângă mașina noastră, în timp ce noi ne strecurăm cu greu pe un drum îngust, spre biserică. Parcăm mașina și ne îndreptăm spre biserică. Toți copiii ne urmează plini de entuziasm, deoarece știu că suntem străini, și la ei în sat nu vin prea des străinii.

Câțiva adulți încearcă să îi alunge pe copii. Mă gândesc la copiii care au alergat la Isus – cei despre care vorbește Biblia. Și în acel moment,

niște adulți au vrut să-i alunge, dar Isus le-a spus: 'Lăsați copilașii să vină la Mine.' Sper că și copiii din Egipt doresc ca Isus să-i binecuvânteze.

Biserica din sat este activă și vie. Sunt o mulțime de copii mici, împreună cu părinții lor. Energia lor plină de bucurie ne-a făcut vizita atât de plăcută! Copiii au interpretat scenete biblice și ne-au cântat cântece. Mi-a plăcut, în special, o scenetă despre nașterea lui Isus. Hainele obișnuite ale copiilor de aici seamănă foarte mult cu cele pe care le purtau oamenii în timpul lui Isus. Lucrul acesta a făcut ca povestirea să fie și mai reală.

Chiar și mâncarea servită după serviciul de închinare, la biserică, a fost asemănătoare cu ceea ce, probabil, se mânca și în timpul lui Isus. Am

mâncat pâine cu brânză de bivoliță sau cu melasă. Și, cum animalele trăiesc împreună cu oamenii, în casele lor sau legate lângă ușă, și muștele încercau să împartă prânzul cu noi. A trebuit să fiu atent ca, nu cumva, mușcând din pâine să înghit vreo muscă.

Ne-am luat rămas bun de la prietenii noștri din sat și am plecat împreună cu pastorul, să-i vizităm pe cei care nu veniseră în acea zi la biserică. Când ne-am urcat în mașină să plecăm spre casă, eram foarte obosiți. Am început să înțeleg atunci de ce lui Isus Îi plăcea să Se retragă undeva singur, ca să stea de vorbă cu Tatăl Său, după o zi lungă în care predicase poporului. Cred că, de-acum încolo, mă voi bucura mai mult de timpul petrecut cu Isus."

18 septembrie

ORIENTUL MIJLOCIU

Mami, am văzut îngeri!

MISIO-INFORMAȚII

- ✦ În multe țări ale lumii este greu și adeseori periculos să le împărtășim altora credința noastră. Rugați-vă pentru cei care lucrează în aceste țări. Rugați-vă ca Dumnezeu să îi ocrotească și să le dea înțelepciune, ca să-i găsească pe aceia care au o inimă sinceră și vor să cunoască mai mult despre Dumnezeu. Rugați-vă ca misionarii care lucrează acolo să știe cum să le vorbească oamenilor, într-un mod care să-L onoreze pe Dumnezeu, dar fără să-și pună propria viață în pericol.
- ✦ Darurile voastre pentru misiune contribuie la susținerea misionarilor în anumite locuri pe care nu le putem numi. Vă mulțumim că vă aduceți darurile pentru misiune în fiecare săptămână. Mii de oameni vor afla despre dragostea lui Dumnezeu datorită darurilor voastre.

Povestirea de astăzi este despre o familie misionară care trăiește într-o țară pe care nu o putem menționa. Se află undeva în Orientul Mijlociu, o zonă care se întinde din nordul Africii până în Peninsula Arabică. [Localizați pe hartă regiunea Orientului Mijlociu.]

– Karl, ai vrea să mergi să te joci în parc? a întrebat tatăl.

– Uraaa! a strigat Karl și a alergat să-și ia pantofii și jacheta.

S-au urcat amândoi în mașină și au mers într-un parc aflat la o oarecare distanță de casă.

– Am ajuns, a spus tatăl, în timp ce parca mașina.

L-a ajutat pe Karl să-și desfacă centura de siguranță, și apoi au intrat în parc. Tatăl a cumpărat o băutură răcoritoare de la magazinul din apropiere și s-a așezat la o masă de unde îl putea supraveghea pe Karl cum se joacă.

Vizitatori ciudați

Câteva minute mai târziu, un tânăr a intrat în parc. S-a așezat lângă tatăl lui Karl, și cei doi au

început să stea de vorbă. Tânărul era interesat, în secret, să devină creștin, iar tatăl lui Karl îl învăța despre Dumnezeu.

Deodată, tatăl a observat că mai mulți bărbați au intrat în parc și s-au așezat în apropiere. S-a întrebat dacă nu cumva se uitau la el, dar a continuat să vorbească liniștit cu tânărul, sperând să nu atragă atenția.

Karl a venit la tatăl lui să bea puțin suc, și apoi s-a întors la joacă. Mai târziu a venit din nou, și-a pus capul pe umărul lui timp de câteva minute și a fugit iar la joacă. În tot acest timp, bărbații aceia străini stăteau în apropierea lor.

Urmărit!

În cele din urmă, tatăl s-a ridicat de la masă, l-a chemat pe Karl și s-a îndreptat spre ieșirea din parc, continuând să vorbească amical cu tânărul. Când a văzut că bărbații aceia s-au ridicat și ei de pe scaune și au pornit pe urmele lor, a simțit cum îl străbate un fior și a început să se întrebe în sinea lui: *Ce se întâmplă? Oare sunt spioni? O, Doamne, apără-ne Tu!* s-a rugat el.

Karl și tatăl lui au urcat cele câteva trepte de la ieșirea din parc și s-au îndreptat spre mașină. Tatăl a aruncat o scurtă privire peste umăr și a văzut că străinii aceia au încetat să-i mai urmărească de când ieșiseră din parc și se îndepărtau grăbiți.

Atunci, cei doi s-au urcat în mașină și au pornit spre casă. Karl a fost tăcut tot drumul, iar tatăl lui se întreba dacă nu cumva băiatul îi simțise starea de nervozitate.

„Am văzut îngeri!”

Când au ajuns acasă, Karl i-a spus mamei sale:

– Mami, astăzi am văzut îngeri. Am văzut îngeri!

Mama s-a plecat pe genunchi, lângă Karl și l-a întrebat:

– Chiar așa? Unde ai văzut îngeri?

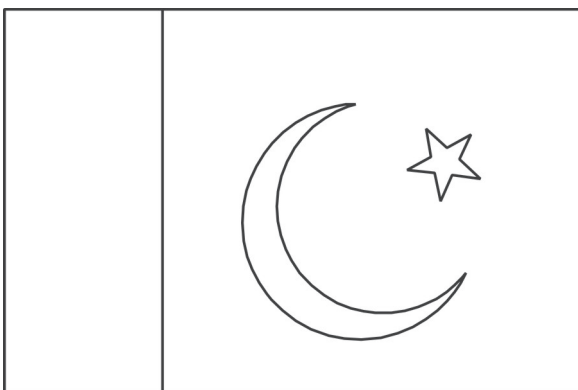
– Pe scările de la intrarea în parc, a spus Karl.

Când a auzit spusele băiatului, tatăl s-a prăbușit pe scaunul de alături. *Așadar, acesta a fost motivul pentru care bărbații aceia au plecat și ne-au lăsat în pace, la intrarea în parc!* s-a gândit el. *Eu nu i-am văzut pe îngeri, dar Karl i-a văzut!* Tatăl a înălțat în șoaptă o rugăciune de mulțumire, pentru că fusese în siguranță atunci când se întâlnise cu tânărul acela care dorea să-L urmeze pe Isus într-o țară în care să fii creștin poate fi periculos.

Karl și părinții lui sunt misionari într-o parte foarte dificilă a lumii. Darurile pentru misiune și rugăciunile noastre îi susțin pe misionarii noștri pretutindeni în lume. Vă mulțumim că dăruieți, astfel încât să putem continua să trimitem misionari acolo unde este nevoie de ei.

Unde vor merge Bibliile cumpărate cu banii dăruieți de noi?

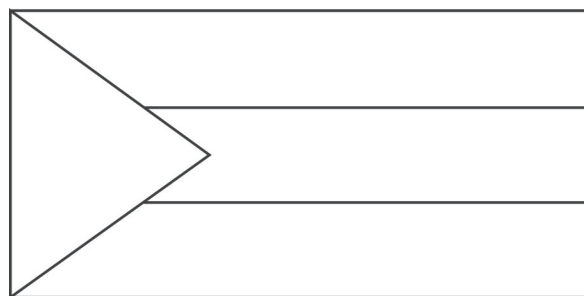
PAKISTAN

Colorați:

Dunga din partea stângă: alb
Dunga din partea dreaptă: verde
Steaua și semiluna: alb

SUDAN

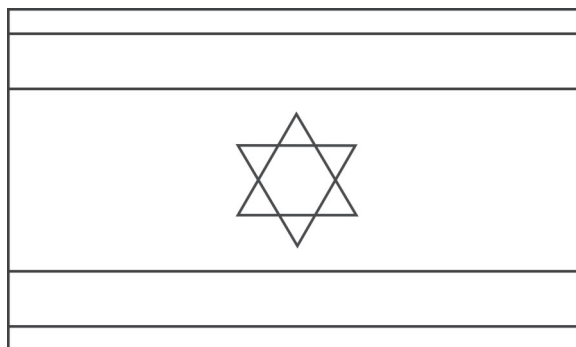

Colorați:

Dunga de sus: roșu
Dunga din mijloc: alb
Dunga de jos: negru
Semnul triunghiular din stânga: verde închis

ISRAEL

Colorați:
Marginile de sus și de jos: alb
Dungile de sus și de jos: albastru închis
Steaua: albastru închis

DIVIZIUNEA TRANS-EUROPEANĂ			
Uniuni	Biserici	Nr. membri	Populație
Adriatică	99	3,767	9,708,000
Baltică	88	6,469	6,963,000
Britanică	246	29,736	66,000,000
Daneză	46	2,523	5,596,000
Finlandeză	73	5,044	5,312,000
Ungară	111	4,667	10,034,000
Orientul Mijlociu	78	17,861	236,633,000
Olandeză	54	4,845	16,433,000
Norvegiană	65	4,612	4,765,000
Pakistaneză	122	12,877	172,800,000
Poloneză	122	5,710	38,110,000
Sud-est Europeană	215	8,151	16,064,000
Suedeză	39	2,801	9,214,000
Câmpuri misionare atașate	32	1,942	19,043,000
Total ianuarie 2009	1,390	111,005	616,675,000

DARURILE VOASTRE VOR AJUTA LA:

1. Reconstruirea unei clădiri într-o biserică pentru o comunitate activă din Helsinki, Finlanda.
2. Înființarea unei biserici internaționale în Copenhaga, Danemarca.
3. Renovarea locului de tabără al Uniunii Poloneze de la Zatonie, Polonia.
4. PROIECTUL COPIILOR: Biblii pentru copiii din Pakistan, Israel și Sudan.

